

att bland dessa vilkor bör ingå den bestämmelse, att bolaget skall af sina tillgångar afsätta en reservfond af minst 45,000 kronor och hålla denna fond fylld, innan utdelning till bolagets aktieegare får ega rum.

Stockholm den 25 Januari 1882.

Wilh. Aug. Söderhjelm.

N:o 11.

Af Herr Grafström: Angående tillägg till 3 § i Kongl. Förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862, m. m.

Den svenska lagstiftning, som till handläggning å kommunalstämma förlagt kommunens borgerliga angelägenheter och till handläggning å kyrkostämma förlagt församlingens kyrkliga, kan i större städer, der flera territorialförsamlingar finnas, framkalla åtskilliga förvecklingar och svårigheter. Då kommunen der vänt sig att, såsom ett helt, genom stadsfullmäktige ombesörja sina borgerliga angelägenheter, men flera församlingar i staden, hvar och en för sig, handlägga de kyrkliga, kan det ej fela, att äfven skall erfaras behofvet af en gemensamhet i åtskilliga kyrkliga angelägenheter, särskildt de ekonomiska, t. ex. uppförandet af folkskolehus och kyrkor. En sådan gemensamhet kunde vinnas, om åt kyrkofullmäktige, valde af församlingarna, uppdrogs att å församlingarnas vägnar handhafva sådana kyrkliga ärenden, som ansågos böra vara gemensamma för hela staden. En lagstiftning i detta syfte gillades också af förra Riksdagen, då Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående författning om kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg af Riksdagens båda Kamrar antogs, såsom den underdåniga skrifvelsen af den 19 April 1881 omförmäler.

Jag vågar hålla före, att det vore i hög grad nyttigt, om det hufvudsakliga i hvad för Göteborg blifvit fastställt äfven utsträcktes till andra städer med flera församlingar. Visserligen finnes redan i Kongl. förordningen af den 21 Mars 1862 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd ett stadgande, som kan hafva tillämpning på hvad nu ifrågasättes. Det heter nemligen der i 1 kap. 3 § mom. 2:

»Der i städer, som bestå af flera församlingar, fråga till afgörande förekommer, som alla eller flera af dessa församlingar angår, skall sådan fråga handläggas å gemensam kyrkostämma, under ordförande af den bland stadens kyrkoherdar, som domkapitlet dertill förordnar.»

Men dels tyckes detta stadgande hafva afseende på endast undantagsförhållanden och dels torde man lätteligen erkänna olägenheten af de jettestämmor, som i stora städer härigenom kunna uppstå. I den Kongl. förordningen af den 20 November 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm har man afböjt denna olägenhet genom ett stadgande om kyrkofullmäktige, som i vissa fall skola representera församlingarna. Dessas myndighet inskränkes dock hufvudsakligen till ett sammanjemkande af församlingarnas fattade beslut, och omfattningen af deras myndighet har dessutom ofta varit omtvistad. I alla händelser är icke förr än genom förslaget till förordning angående kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg bestämdt uttalad den grundsatsen, att flera församlingar i samma stad kunna ej blott undantagsvis men äfven för beständigt hafva gemensamma angelägenheter att sköta, och att detta lämpligast kan ske genom dertill bemyndigade kyrkofullmäktige. Men, eftersom olika orter kunna hafva olika behof, och öfverflödigt kan vara att, sedan sjelfva hufvudgrunden blifvit af Riksdagen gillad, hvarje särskild Orts önsknings i detaljbestämningar skulle hvarje gång underställas Riksdagens pröfning, vågar jag vördsamt föreslå, att i förordningen af den 21 Mars 1862 första kapitlet om kyrkostämma 3 § Riksdagen må för sin del antaga följande tillägg:

När i städer, der tvenne territoriella församlingar finnas, dessa, och när i städer, der flera än tvenne territoriella församlingar finnas, dessas flertal derom hos Kongl. Maj:t anhålla, må kyrkliga ärenden, som röra församlingarna gemensamt, med församlingarnas beslutande rätt till det omfång, hvarom begäran framställts, behandlas oah afgöras genom kyrkofullmäktige, valde på de särskilda församlingarnas kyrkostämmor. Efter vederbörandes hörande bestämmer Kongl. Maj:t det antal kyrkofullmäktige, som hvarje församling eger att utse, äfvensom sättet för den verksamhet, som bör tillkomma dessa kyrkofullmäktige, allt efter som för hvarje ort anses ändamålsenligt.

Derjemte vågar jag föreslå att, eftersom särskild Kongl. förordning af den 20 November 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd gäller för Stockholm, ofvanstående stadgande äfven bör tillämpas på Stockholm.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Frith. Grafström.